

Argumentationen imod forslaget var ikke, at det ikke var et sagligt og rigtigt forslag, men at det stred imod regeringens skattestop.

Derfor vil jeg gerne spørge skatteministeren: Er det ikke rigtigt, at de embedsmænd, der betjener skatteministeren, havde fået en meget klar ordre om, at alt, hvad der kunne stride imod regeringens skattestop, ønskede regeringen ikke forslag om? Er konsekvensen af den politik, som regeringen har lagt på skatteområdet, den definition, som regeringen selv har valgt at give sit eget skattestop, at man forhindrede embedsmændene i overhovedet at komme med et ordentligt forslag til regeringen?

Jeg mener, at skatteministeren som et minimum skylder os et svar på, om denne ordre ikke var givet meget præcist til ministeriets embedsmænd, og at den definition, som den store revisionsvirksomhed gav af skattestoppet, helt svarede til den definition, som regeringen selv havde og desværre stadig væk har.

Når vi ser på den lovbehandling, som vi lige har afsluttet, af forslaget om kulbrintebeskatningen, fremgår det nemlig af besvarelsenerne, vi har fået i Folketingets Skatteudvalg, at forslaget, som det står tilbage for de øvrige koncessionshavere, kan man skattetænke imod. Men under et langt åbent samråd bekræftede såvel skatteministeren som økonomi- og erhvervsministeren, at den skattetænkning kunne man ikke imødegå ved en lovændring, fordi regeringen har et skattestop.

Derfor er den opfattelse, som den pågældende revisionsvirksomhed havde af regeringens skattestop, jo desværre i overensstemmelse med regeringens egen definition, og derfor vil jeg da også sige, at der med den viden, jeg har i dag, ikke er noget som helst i forhold til forløbet at kritisere ministeriets embedsmænd for. De har alene udført en klar ordre fra regeringen om formentlig ikke engang at forelægge lovforslag, som havde et sådant indhold, fordi man efter regeringens egen meget, meget mærkelige definition af et skattestop, hvor man end ikke kan lukke huller, ikke ønskede at komme til Folketinget med det.

Derfor opstod hullet; derfor har det kostet de mange, mange millioner kroner, som måske er milliarder, når det bliver gjort op; derfor har samfundet mistet et meget stort beløb.

Det svar synes jeg at skatteministeren skylder at give os i dag. Det er ikke noget, der på nogen måde griber ind i den undersøgelse, der sættes i gang. Det er et helt generelt spørgsmål, som jeg

forudsætter at skatteministeren besvarer med et helt generelt svar.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg har tidligere tilkendegivet fra denne talerstol, i hvilket omfang jeg selv var orienteret. Yderligere bemærkninger må afvente den undersøgelse, som nu gennemføres i fuld offentlighed.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg tillader herefter naturligvis korte bemærkninger. Først er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil og derefter hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil gerne takke for, at skatteministeren gik herop, for jeg vil trods alt hellere have uld i munden, end jeg vil have tavshed.

Det beløb, vi taler om, er et beløb, der er dobbelt så stort som det beløb, regeringen satte af til hjemmehjælp. Det er et beløb, der knap og nap svarer til det beløb, som man sætter af til sygehusene. Det er et beløb, der svarer til det, man følte sig nødt til at skære på ulandsbistanden. Det er altså et beløb, der ret drastisk kan forandre folks hverdag, hvis man ellers prioriterede mennesker frem for at prioritere de her store kolosser af nogle virksomheder.

Derfor mener jeg sådan set, det er relevant, at skatteministeren kommer herop og kommenterer den fax, som ministeriet har modtaget fra PriceWaterhouseCoopers. Jeg synes, det er relevant, at vores skatteminister kommer herop og fortæller befolkningen, om man har tænkt sig at prioritere sådan i al fremtid, om det er sådan, at man i al fremtid vil gå ind og sige, at man til enhver tid sætter hensynet til de store virksomheder højere end hensynet til folks ve og vel. Det må da være så generelle bemærkninger, at vores skatteminister på trods af en kommission burde kunne svare på det.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Hvis skatteministeren over den periode, der går, indtil undersøgelseskommissionen er færdig med sit arbejde, vil indtage den samme attitude, bliver der ikke megen skattediskussion i Folketinget, eller gør der? Vi vil i hvert fald rejse de spørgsmål, vi finder nødvendige.